

นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Innovation for Improving Pronunciation of English Alphabet Sounds for the Freshmen Years Students at Phranakhon Rajabhat University

กัญณภัทร นิธิศวรรภากุล³, พาณิช บัวสำอางค์⁴ และ นรวัลลภ ชุมมนุนาวิน⁵

Kanaphat NITHIWARAPHAKUN, Panich BUASAM-ANG, Narawan CHUMNUMNAWIN,

E-mail: k_kannaphat@hotmail.com, panich_bua@yahoo.com, c.narawan@gmail.com

(Received: April 7, 2020; Revised May 19, 2020; Accepted May 29, 2020)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครและเพื่อศึกษาผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษของนักศึกษา กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 20 คน ที่สมัครใจฝึกการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยการใช้ชุดฝึกการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ English Pronunciation จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 ประกอบด้วยวิธีการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและแบบฝึกหัดท้ายบท ชุดที่ 2 ประกอบด้วยวิธีการออกเสียงสระภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและแบบฝึกหัดท้ายบท

เครื่องมือที่ใช้ประกอบการทดลองนี้ คือ ชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ English Pronunciation Sets จำนวน 2 ชุด เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ทางภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและชัดเจนตามหลักการออกเสียง และแบบทดสอบการออกเสียง Pre-test และ Post-test ด้วยข้อความจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน หาผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงตัวอักษรของนักศึกษาด้วยคะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก

นักศึกษามีศึกษาผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

⁴ ข้าราชการบำนาญ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

⁵ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

พระนครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะในด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์/เนื้อหา (IOC: Index of item objective congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน สรุปได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถาม พบว่า ข้อที่ 1 ด้านความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ ไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดแสดงว่าผู้วิจัยต้องปรับปรุงแก้ไข ส่วนข้อคำถามที่ 2 และ 3 ด้านความเหมาะสมของคำศัพท์ที่ใช้กับระดับของผู้เรียนและความเหมาะสมนำไปใช้ได้ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมของแบบฝึกหัดทักษะ พบว่าสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าสามารถนำไปใช้ได้ แต่ต้องปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1) ควรศึกษาเสียงและตัวอย่างคำของแต่ละเสียงให้ถูกต้อง

2) ควรแยกหัวข้อให้ชัดเจนและถูกต้องเหมาะสม เช่น แยกเสียงพยัญชนะและเสียงสระ เป็นต้น

2. ผลการพัฒนการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ: ก่อนเรียน – หลังเรียน หลังจากทดสอบนักศึกษา ด้านการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแล้ว ปรากฏผลดังนี้

หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในแต่ละบทเรียนแล้ว นักศึกษามีทักษะการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น อีกทั้งเมื่อนำคะแนนทั้งสองส่วนไปหาค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน พบว่า ผลผลการพัฒนการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : การออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ, การพัฒนการออกเสียงภาษาอังกฤษ

Abstract

The research titled Innovation for Improving Pronunciation of English Alphabet Sounds for the Freshmen Year Students Phranakhon Rajabhat University (PNRU) aimed to develop the innovation for improving pronunciation of English alphabet sounds for the freshmen year students at PNRU and to study the outcomes of students' alphabet sounds pronunciation.

The samples were 20 freshmen year students at PNRU. They volunteered to pronounce the sounds of English alphabets by using two sets of English Pronunciation. The first set was about how to correctly pronounce English consonants, with an exercise at the end of the chapter. The second set was about how to correctly pronounce English vowels correctly, with an exercise at the end of the chapter.

The tools used in this experiment were two English pronunciation sets. They were the innovation for English learning, focusing on allowing learners to practice pronouncing English accurately and clearly based on pronunciation principles. The tools also included pre-test and post-test; each test contained 30 items and each item worth one point. Learning achievement of student's pronunciation was measured by average score, standard deviation, and comparison of the test results before using the practice sets.

The results of PNRU student's improvement in pronouncing the sounds of English alphabets after learning was higher than that before learning at statistically significance of 0.5.

Keywords: Pronunciation of English alphabet, Improving pronunciation of English

บทนำ

เนื่องด้วยสภาพสังคมในปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีความก้าวหน้า โลกมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วด้วยเทคโนโลยีที่ใช้สื่อสารกันได้สะดวกและรวดเร็ว และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารของคนทั่วโลกคือ ภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงถูกนิยามว่าเป็น"ภาษากลาง" และใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วทุกมุมโลกอย่างไรก็ตามถึงแม้การสื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษนั้นมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก แต่จากปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการพูดพบว่าผู้พูดภาษาอังกฤษส่วนใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษายังประสบปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากความแตกต่างในเรื่องระบบเสียงและอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงจึงทำให้หลายครั้งต้องประสบปัญหาในการออกเสียงคือ ออกเสียงคำผิด โดยปัญหาที่เกิดขึ้นอาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. เกิดจากการเรียนการสอนที่ผิดพลาดมาตั้งแต่เริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษ
2. ปัญหาจากการที่ประเทศไทยใช้หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มิใช่เป็นภาษาที่ 2

3. นักศึกษาออกเสียงผิดเนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ประกอบกับการขาดสื่อและวิธีการฝึกฝนในการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่บริบทและสถานการณ์ของผู้เรียนจึงทำให้เกิดปัญหาการออกเสียงที่ผิด

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นวิธีแก้ปัญหากล่าวเพื่อให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง โดยใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และฝึกการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ โดยมีตารางสัทอักษรสากล (IPA Table) เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ และโดยผู้วิจัยได้รวบรวมแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษที่ถูกต้องได้มาตรฐาน เพื่อให้นักศึกษาได้รู้วิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง จึงนำมาซึ่งการท้าวิจัยเรื่อง นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนานวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ซึ่งมีขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 จำนวน 2,450 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรเดียวกันและเป็นนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมการฝึกออกเสียง

2. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย มุ่งเน้นเฉพาะเสียงพยัญชนะและสระในตัวอักษรภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

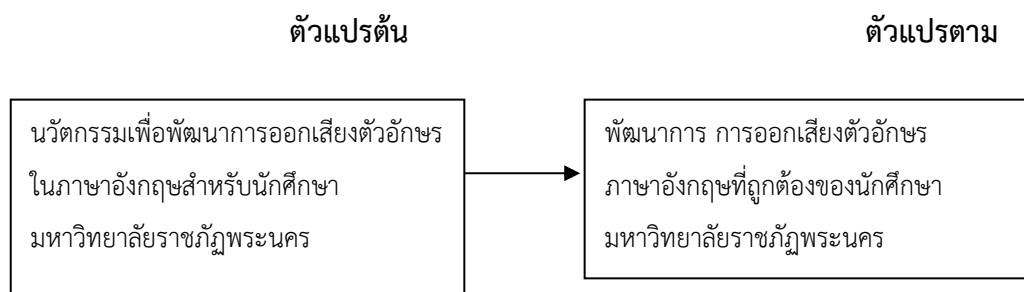
1. การออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ หมายถึง การอ่านออกเสียงพยัญชนะ – สระ ให้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษสากล (International Phonetic Alphabet: IPA)
2. นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดฝึกการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ English Pronunciation ตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษสากล (International Phonetic Alphabet: IPA) จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 ประกอบด้วยวิธีการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและแบบฝึกหัดท้ายบท ชุดที่ 2 ประกอบด้วยวิธีการออกเสียงสระภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและแบบฝึกหัดท้ายบท และทดสอบการออกเสียงด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาสามารถออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงต่อไป
2. ได้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษซึ่งสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้กับนักศึกษาอื่นๆ ที่มีปัญหา หรือ ตลอดจนเผยแพร่ผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสถานศึกษา หน่วยงานภายนอก และชุมชน เพื่อใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมนี้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่อง นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2450 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมการฝึก ออกเสียง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นเอกสารชุดฝึกการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ English Pronunciation จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 ประกอบด้วยวิธีการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและแบบฝึกหัดท้ายบท ชุดที่ 2 ประกอบด้วยวิธีการ

ออกเสียงสระภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและแบบฝึกหัดท้ายบท และแบบทดสอบการออกเสียง Pre-test และ Post-test ด้วยข้อความภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อความ ข้อความละ 1 คะแนน

3. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ ในรูปแบบแบบฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ (Phonics) ดังขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษสากล (International Phonetic Alphabet: IPA)

3.2 กำหนดส่วนประกอบของนวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษและวางแผนการจัดทำอย่างละเอียด

3.3 สร้างนวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษสากล (International Phonetic Alphabet: IPA)

3.4 ประเมินคุณภาพของนวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษด้วยค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 หาค่าประสิทธิภาพเครื่องมือโดยทดลองใช้นวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษกับกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือ จากนั้นปรับปรุงให้สมบูรณ์

3.6 นำแบบฝึกทักษะไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ทดสอบก่อนเรียนและบันทึกคะแนนรายบุคคล

4.2 นำนวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดกิจกรรมฝึกการออกเสียงโดยการจัดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้และฝึก เรื่องเสียงพยัญชนะและเสียงสระโดยเน้นย้ำ ซ้ำทวนเสียงพยัญชนะและสระแต่ละเสียงจนนักศึกษาจำได้

2) ทดสอบหลังเรียน และบันทึกคะแนนรายบุคคล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบทดสอบการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลด้านปริมาณค่าสถิติพื้นฐาน

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านคุณภาพด้วยการบรรยาย

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

6.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ ค่าที (t-test) แบบ dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า นวัตกรรมดังกล่าว ถูกพัฒนาขึ้นในรูปแบบของแบบฝึกทักษะ ชื่อว่า แบบฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักสากล (International Phonetic Alphabet: IPA) ประกอบด้วย บทเรียนย่อยจำนวน 2 บท บทที่ 1 เรื่อง Consonant Sounds จำนวน 24 เสียง เมื่อจบบทเรียนผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน โดยฝึกอ่านคำศัพท์ที่กำหนดจำนวน 150 คำ และบทที่ 2 เรื่อง Vowels Sounds ประกอบด้วยสระเดี่ยวและสระผสม จำนวน 16 เสียง และมีคำศัพท์ท้ายบทเรียน จำนวน 87 คำ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

2. ผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ : ก่อนเรียน – หลังเรียน หลังจากที่ได้ทดสอบนักศึกษาด้านการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแล้ว ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติของผลคะแนนด้านการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษตามหลักสากล (International Phonetic Alphabet: IPA) โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ (%)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความต่าง ($\bar{D}$)	ค่าทดสอบที (T-TEST)	SIG.
ก่อนเรียน	0.95	19.00	1.10	3.30	20.142**	0.000
หลังเรียน	4.25	85.00	0.44			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าในการทดสอบก่อนเรียนนักศึกษาสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษรตามหลักสากล (International Phonetic Alphabet: IPA) ได้เฉลี่ย 0.95 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 และเมื่อทำการทดสอบหลังเรียนนักศึกษาสามารถออกเสียงตัวอักษรได้เฉลี่ย 4.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 ทั้งนี้ผลต่างของค่าคะแนนทั้งสองครั้งเฉลี่ย 3.30 แสดงว่าหลังจากการจัดการฝึกทักษะและฝึกการออกเสียงโดยใช้นวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษแล้วนักศึกษามีทักษะการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

อีกทั้งเมื่อนำคะแนนทั้งสองส่วนไปหาค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กันเท่ากับ 20.142 โดยมีค่า SIG. น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าคะแนนและผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปรากฏผลว่า คำศัพท์และระดับของคำศัพท์ที่ได้อยู่ในแบบฝึกทักษะนั้นมีความเหมาะสมในด้านเนื้อหา ทั้งนี้เนื่องจากคำศัพท์ที่ถูกบรรจุอยู่ในแบบฝึกทักษะนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสมที่จะต้องฝึกให้นักศึกษาออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษสากล (International Phonetic Alphabet: IPA) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงพยัญชนะและสระที่มีความแตกต่างหรือเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยแต่มีถูกออกเสียงติดบ่อยครั้ง เช่น เสียง f เสียง r เสียง th เสียง v เป็นต้น

2. ผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน – หลังเรียน หลังจากที่ทำทดสอบนักศึกษาด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแล้ว ปรากฏผลดังนี้

หลังจากการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะในแต่ละบทเรียนแล้วนักศึกษามีทักษะการออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ซึ่งพบว่า หลังได้รับการฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักสากล (International Phonetic Alphabet: IPA) นั้นนักศึกษา มีหลักการในการออกเสียงให้สามารถออกเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง เช่น เสียง f ในคำว่า forward เสียง th ในคำว่า thousand เป็นต้น อีกทั้งเมื่อนำคะแนนทั้งสองส่วนไปหาค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน พบว่าผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยคะแนนการทดสอบการอ่านออก

เสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจอร์นันท์ เมฆวงศ์ (2547) ที่ทำวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลปรากฏว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์โดยรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้นนักศึกษามีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ด้านเนื้อหา สามารถปรับปรุงและประยุกต์ใช้คำศัพท์และการสอนโฟนิกส์ได้จากบทเรียนด้านการออกเสียงหรือแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักศึกษาได้อย่างหลากหลาย

1.2 รูปแบบของแบบฝึกทักษะ ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้ได้หลากหลายวิธี เช่น ทำเป็น website หรือ application เป็นต้น

1.3 การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญและฝึกฝนนักศึกษาซ้ำๆ จนสามารถออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอน หรือเพื่อศึกษาเป็นกรณีตัวอย่าง

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (final sound) เนื่องจากนักศึกษาเป็นปัญหาสำหรับคนไทย เพราะในภาษาไทยไม่มีการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงประโยค เพื่อให้ศึกษานำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.
- กฤษณา ยอดมงคล. เอกสารประกอบการสอน 1535203 สัทศาสตร์และสรีวิทยา 3(2-2-5) *Practical English Phonetics and Phonology*. เลย : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2553.
- กรองแก้ว ไชยปะ. *สัทศาสตร์อังกฤษและสรีวิทยาเบื้องต้น*. เลย : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2548.
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- ดวงใจ ตั้งสง่า. *ชวนลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิคส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน* [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/โฟนิกส์คืออะไร-ทำไมต้องเรียน/>, 2555-2556. (15 กรกฎาคม 2557)
- ณัฐภา แสงคำ, แบบฝึกเสริมทักษะ. [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://www.sahavicha.com/?name=media&file=readmedia&id=1667>, 2553. (15 กรกฎาคม 2557)
- มณีรัตน์ สุโขติรัตน์. *ออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างง่าย*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์, 2552.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. *UTQ online e-Training Course UTQ – 2108 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ : 2555.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร, 2551.